

РЕШЕНИЕ

№ 3629

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1813** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от Г. В. В. от [населено място] чрез адв. Р. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 453 / 17.02.2022г. по чл. 171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от младши автоконтрольор И. А. И. в 02 група, 1 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. Излага твърдения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена в нарушение на материалния закон, без определен срок, за който се налага ПАМ и издадена от административен орган без териториална и материална компетентност. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – младши автоконтрольор И. А. И. в 02 група, 1 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 16.02.2022 г. в 23:20 часа в [населено място], по ул. Околовръстен път с посока на

движение от бул. Ч. връх към [улица], жалбоподателката В. управлява личния си лек автомобил Порше М. с ДК [рег.номер на МПС] . На кръстовището с [улица]самокатастрофира в метална мантиanela, поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението. Същата отказва да и бъде извършена проверка с техническо средство А. Дрегер 7510 с фабричен номер 0139 за установяване на проба на алкохол в кръвта. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 107009 до МБАЛ „Св. А.“. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 542341/07.01.2022г. от младши автоконтрольор А. П. за извършено от Г. В., нарушение на чл. 20, ал. 2 и чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 453 / 17.02.2022г., издадена от И. И. - младши автоконтрольор при отдел “Пътна полиция” - СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Като доказателства по делото са представени: АУАН Серия GA № 542341/07.01.2022 г. издаден от мл. автоконтрольор при ОПП СДВР; ЗППАМ № 453/17.02.2022 г.; Талон за изследване № 107009; Справка картон на водача Г. В. В.; Заверено копие на декларация, скица и протокол № 1795775; докладна записка от С. К., полицаи при 02-ри взвод, група „ООР“, сектор „ОП“ – 04 РУ- СДВР; Заповед рег. № 517з-51/05.01.2018г. на Директора на ОДМВР-С.; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. и Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност- началник група към СДВР – ОПП, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП, съгласно заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР и заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или

с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В конкретния случай материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е отказът на жалбоподателката да бъде проверена с техническо средство. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не опровергава формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. По делото е безспорно установено, че В. е отказала да бъде изпробвана с техническо средство дрегер алкотест 7510 с фабричен номер 0139, както и не е дала кръвна проба за анализ по издадения талон за медицинско изследване № 107009. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно нормата на чл. 161 от ЗДвП свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария Към момента Ю. А. е страна по Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.). От събраните в хода на производството доказателства не се установява, че при извършване на проверката водачът да е представил СУМПС в Република България или да е направил възражение за наличието му.

В процесния случай констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт. Ето защо възраженията на жалбоподателката са неоснователни. Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗПАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. В. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 453 / 17.02.2022 г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши автоконтрольор И. А. И. в 02 група, 1 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР за временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: